

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มุ่งศึกษาถึงอนาคตภาพและทางเลือกในอนาคตต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. 2540 โดยใช้เทคนิค EDR ในการวิจัย ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์และใช้ เป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในปัจจุบันและในอนาคต ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ควรจะเป็น โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างประชากร

ประชากร

คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมที่อยู่ในประเทศไทย

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการ เลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Purposive Sampling) โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับงานด้านวัฒนธรรม แบ่ง เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้กำหนดนโยบายวัฒนธรรม โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้
  - 1.1 เคยหรือดำรงตำแหน่งกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 1 วาระ หรือ 3 ปี หรือ
  - 1.2 เคยหรือดำรงตำแหน่งอนุกรรมการในคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ
  - 1.3 ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือรองอธิบดี หรือเทียบเท่า

- 2. กลุ่มผู้บริหารงานวัฒนธรรม โดยคัดเลือก เริ่มเก็บดังนี้
  - 2.1 คำร้งค่าแห่งผู้บริหารศนยวัฒนธรรมไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ
  - 2.2 คำร้งค่าแห่งบริหารงานระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ไม่น้อยกว่า 2 ปี
- 3. กลุ่มนักวิชาการ และ/หรือ ผู้ปฏิบัติงานงานวัฒนธรรม โดยมี
  - 3.1 สอนหรือวิจัย เกี่ยวกับ เรื่องวัฒนธรรม ในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือ
  - 3.2 มีผลงาน เกี่ยวกับ เรื่องวัฒนธรรมจน เป็นที่ยอมรับกันอย่าง แพรหลาย หรือ
  - 3.3 สนใจและให้การสนับสนุนงานงานวัฒนธรรมภายใต้ เสมอมา

1. ในกลุ่มที่กำหนดคนโยบายวัฒนธรรมนี้ เนื่องจากผู้ เขียวชากใน กลุ่มนี้ มีจำนวนไม่มากนัก ผู้วิจัย จึง เลือกผู้ เขียวชากผู้ที่มีคุณสมบัติตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งหมด เขาสม เพื่อขอแจ้งรายละเอียด การวิจัยด้วยตนเอง จนได้ผู้ เขียวชาก ที่พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 6 คน ซึ่งล้วนมีคุณสมบัติตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างตน

- 2. ในกลุ่มผู้บริหารงานวัฒนธรรมนี้ มีกลุ่มผู้ เขียวชาก 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ
  - 2.1 กลุ่มบริหารงานระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย เลขาธิการ รอง เลขาธิการ ผู้อำนวยการกอง และ หัวหน้างาน ถึงระดับ 7 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความร่วมมือ ในการวิจัยจาก บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งหมด เขาสมและแจ้งรายละเอียด ด้วยตนเอง โดยเรียงลำดับจากระดับสูงลงมา จนได้ผู้ เขียวชากที่พร้อมและสมัครใจจะ รวมการวิจัยครั้งนี้ 4 คน ซึ่งล้วนมีคุณสมบัติตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างตน

2.2 กลุ่มผู้บริหารงานวัฒนธรรมในส่วนภูมิภาคและภาค เอกชน
ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ 4 กลุ่ม คือ

2.2.1 ที่ปรึกษาการจังหวัด ผู้วิจัยโครงการสุ่มตัวอย่าง
อย่างง่าย และทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือในการวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พร้อมทั้ง เข้ามพบและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง จนโดยผู้เชี่ยวชาญ
ที่พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ 1 คน

2.2.2 ประธานศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดที่ตั้งอยู่ในวิทยาลัยการ
ผู้วิจัยโครงการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายและทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจาก
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้ง เข้ามพบและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับ
ตนเอง จนโดยผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ 1 คน

2.2.3 ประธานศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด ที่ตั้งอยู่ในโรงเรียนมัธยม
สังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยโครงการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายและทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือ
ในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้ง เข้ามพบและชี้แจง
รายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง จนโดยผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ 1 คน

2.2.4 ผู้บริหารศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีวะภาคการกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเลือก
ผู้บริหาร 1 คน และทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้ง เข้ามพบและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับตนเองจนโดย
ผู้เชี่ยวชาญที่พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ 1 คน

3. กลุ่มนักวิชาการและ/หรือผู้สนใจงานด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยเลือก
ผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณวุฒิคงกล่าว จำนวน 3 คน ให้เป็นคณะกรรมการ
ความเกิดขึ้นการเลือกผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว คณะ 5 ชุด แล้วนำรายชื่อที่ได้มีการเสนอ
มาจก เรียงลำดับผู้ที่ได้รับการเสนอหรือความดีจากทักไปหานอยความลำดับ จนได้
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 12 คน แล้วขอความร่วมมือในการวิจัยจากผู้เชี่ยวชาญ
ดังกล่าว โดยผู้วิจัยทำหน้าที่สื่อขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พร้อมทั้ง เข้ามพบและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับตนเอง จนโดยผู้เชี่ยวชาญที่
พร้อมและสมัครใจจะรวมการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 7 คน ซึ่งล้วนเป็นนักส่งเสริมความ
เกิดศที่ใคกว่าคนทั่วไปข้างคน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญจำนวนตามกลุ่มได้ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงการจำแนกย เชี่ยวชาญตามกลุ่ม

กลุ่มเชี่ยวชาญ	จำนวน
1. กลุ่มกำหนดนโยบายวัฒนธรรม	6
2. กลุ่มบริหารงานวัฒนธรรม	8
3. กลุ่มนักวิชาการและ/หรือผู้ปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรม	7
รวม	21

โทมัส ที แมคมิลแลน (Thomas T. Macmillan) คางโน เกษม บุญตอน 2522 : 28) โลกศึกษาและเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยตามเทคนิคเคลื่อนย้ายว่าควรเป็นจำนวนเท่าไรจึงจะเหมาะสม เมื่อพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คนขึ้นไป อัตราการลดลงของความผิดพลาดเคลื่อนย้ายจะน้อยมาก เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ มีผู้เชี่ยวชาญใช้เทคนิค EDR ในการวิจัย จึงมีการใช้เทคนิคเคลื่อนย้ายในการรวบรวมข้อมูล ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ผลการศึกษาของโทมัส ที แมคมิลแลน เป็นแนวทางในการกำหนดจำนวนผู้เชี่ยวชาญ และถือว่า จำนวนผู้เชี่ยวชาญ 21 คนนี้ เหมาะสมในการเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้

ข. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือของการวิจัยตามเทคนิค EDR ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิค EDR แล้วทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์รอบที่ 1 โดยผู้สัมภาษณ์มองอนาคตทางและทางเลือก
ในอนาคตสำหรับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมในปี พ.ศ. 2540 โดยผู้สัมภาษณ์
มองอนาคตที่ประสงค (Optimistic Realistic : O - R) มองอนาคตที่
ที่ไม่ดีประสงค (Pessimistic Realistic : P - R) และภาพที่เป็นไปได้
มากที่สุด (Most Probable : M - P) ผู้สัมภาษณ์เมื่อเสร็จที่จะมองภาพได้เต็มที่
และได้รวบรวมปัญหาที่ตองการศึกษาควย คือ

1. สังคมสังคมและวัฒนธรรม

1.1 ประชากรและระบบครอบครัว

1.2 สังคมและโครงสร้างของสังคม

1.3 กานิยมในสังคม

1.4 ศาสนา

1.5 วัฒนธรรมนิยม ประเพณี และเอกลักษณ์ของความเป็นไทย

1.6 ภาวะและวัฒนธรรม

2. องค์กรในการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

2.1 องค์กรบริหารในส่วนกลาง

2.2 องค์กรปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาค

2.3 องค์กรภาคเอกชน

3. งบประมาณและแหล่งสนับสนุนการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม

4. การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

นอกจากนี้ยังมีอนาคตภาพที่ผู้สัมภาษณ์สังเกตถึงแนวโน้มที่อยู่นอกเหนือจาก
ปัญหาที่ตองการศึกษาคูี้เก็บรวบรวมมาควย ทั้งนี้ เพราะการสัมภาษณ์ EDRF มี
ลักษณะที่หยุดหยุนไคมาก และเป็นเพียงทางเลือกของผู้สัมภาษณ์ที่จะเริ่มมองอนาคต
ที่แต่ละคนเห็นว่า จะเกิดขึ้นเท่านั้น ผู้สัมภาษณ์ได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น
ของข้อมูลโดยการสรุปสะสม (Cumulative Summarization) โดยในแต่ละช่วง
ผู้สัมภาษณ์ได้สรุปบทวนข้อมูลที่ไคจากการสัมภาษณ์โดยเปรียบเทียบ เพื่อให้เห็นความ
แตกต่าง เติบโตหรือซัดเคลาใจความที่หลุดตอง กระบวนการนี้จะกระทำซ้ำ ๆ ตลอด
การสัมภาษณ์

2. แบบสอบถามรอบที่ 1 ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ในรอบแรกว่า เกราะหัด และสิ่ง เกราะห้อย่างรอบคอบ แล้วสร้าง เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับอนาคตภาพระยะทาง เล็กก๊ นอนาคตสำหรับการดำเนินงานตามวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. 2540 แบบเลือกตอบและแบบประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 107 ข้อ ใใหม่เกี่ยวกับชาติแต่ละคนตอบโดย

2.1 พิจารณา เลือกกว่าค่าของความนั้น เกิดขึ้นจริงในปี พ.ศ. 2540 จะเป็นอนาคตภาพที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์

2.2 พิจารณา ีระดับความเป็นไปไคที่แนว โนบในแคะของความ จะเกิดขึ้นจริง ภายในปี พ.ศ. 2540

3. แบบสอบถามรอบที่ 2 ผู้วิจัยนำค่าตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาคำนวณหาความถี่ กำมัชฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range) ของแต่ละขอแนว โนบ แล้วสร้าง เป็นแบบสอบถามฉบับใหม่ ที่ รอคความเคิม แต่ เพิ่มข้อมูลทางสถิติ เกี่ยวกับผู้ เมือวชาติที่ เลือกตอบว่า เป็นอนาคตที่พึงประสงค์ และ ไม่พึงประสงค์ ค่าแห่งของมัชฐาน รวงของพิสัยระหว่างควอไทล์ และค่าแห่งที่ ผู้ เมือวชาติคนนั้น ๆ ตอบ ในการตอบแบบสอบถามในรอบที่ 1 แล้ว ใใหม่เกี่ยวกับชาติแต่ละคนพิจารณาแนว โนบและค่าตอบ ึ่งของคนเองและของกลุ่มในรอบที่ 1 ก่อนตอบใใหม่ อีกครั้งหนึ่ง

ในการตอบแบบสอบถามรอบนี้ ผู้ เมือวชาติแต่ละคนจะทราบวาคันมี ความคิดเห็นแตกต่างหรือไม่แตกต่าง ไปจากความคิดเห็นของกลุ่ม เมือวชาติทั้งหมด เพียงไร และจะ ี พิจารณา เห็นควกัยกับความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้ เมือวชาติคนอื่น ๆ หรือไม่ หากไม่เห็นควกัยให้แสดง เหตุผลประกอบการยืนยันคำตอบ เเคมที่อยู่ นอกพิสัยระหว่างควอไทล์นั้น

ผู้วิจัยได้นำคำตอบที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็น และผลทางระหว่างความสัมพันธ์และฐานนิยมแล้ว เห็นว่าไม่แตกต่างจากคำตอบในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 มากนัก และคำตอบของผู้เชี่ยวชาญมีความสอดคล้องตรงกัน จึงหยุดการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ และผู้วิจัยแปลผลจากคำตอบในรอบสุดท้ายนี้สรุปเป็นเนื้อหาภาพและทางเลือกที่แน่นอน สำหรับการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ. 2540

ก. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ด้วยตนเอง โดยใช้การสัมภาษณ์ในรอบแรก ตามเทคนิค SPDR โดยให้สัมภาษณ์มองอนาคตภาพ 3 ภาพ คือ อนาคตภาพที่พึงประสงค์ (O - R) อนาคตภาพที่ไม่พึงประสงค์ (P - R) และอนาคตภาพที่เป็นไปโดยมากที่สุด (M - P) เกี่ยวกับอนาคตภาพและทางเลือกที่แน่นอน สำหรับการดำเนินงานตามรัฐธรรมนูญในปี พ.ศ. 2540 แล้วทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากผลการสัมภาษณ์ในรอบแรกแล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 1 ในแบบเลือกตอบและแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ นำคำตอบจากแบบสอบถามรอบที่ 1 มาวิเคราะห์หาค่าความถี่ ความถี่ฐานและพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ และค่าเฉลี่ยที่มีผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนตอบในการตอบแบบสอบถามรอบที่ 1 ของแต่ละข้อคำถาม สร้างเป็นแบบสอบถามรอบที่ 2 ซึ่งเป็นรอบสุดท้ายของการวิจัยครั้งนี้ จากคำตอบของแบบสอบถามรอบที่ 2 นี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่าความถี่ ร้อยละ ฐานนิยม ความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ฐานนิยม และค่าพิสัยระหว่างควอร์ไทล์ แล้วนำมาแปลผล ดังนี้

1. ร้อยละ

ผู้วิจัยหาค่าความถี่จากจำนวนผู้เลือกตอบว่า เป็นอนาคตภาพที่พึงประสงค์ หรืออนาคตภาพที่ไม่พึงประสงค์มาคำนวณหาการร้อยละ แล้วแปลความว่า ตามผู้เชี่ยวชาญเลือกตอบว่า เป็นอนาคตภาพที่พึงประสงค์ หรืออนาคตภาพที่ไม่พึงประสงค์ ดังแต่ร้อยละ 90 ขึ้นไป แสดงว่าสอดคล้องความเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกัน และถ้า

ผู้เชี่ยวชาญ เลือกตอบว่า เป็นอนาคตภาพที่ส่ง ประสงค์ หรืออนาคตภาพที่ไม่ส่ง ประสงค์
น้อยกวารอยละ 90 แสดงว่าขอความมั่นคงของผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไม่สอดคล้องกัน

2. มัชฌิราน

จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 สเกล 1 หน้าหนัก
คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- 1 คะแนน สำหรับขอความ เป็นไป ใคน้อยที่สุด
- 2 คะแนน สำหรับขอความ ที่ เป็นไป ใคน้อย
- 3 คะแนน สำหรับขอความ ที่ เป็นไป ใคพอควร
- 4 คะแนน สำหรับขอความ ที่ เป็นไป ใคมาก
- 5 คะแนน สำหรับขอความ ที่ เป็นไป ใคมากที่สุด

การมัชฌิรานที่คำนวณได้จากค่าตอบของกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญ แปลความหมาย
ตามเกณฑ์ ก่อไปนี้

การมัชฌิรานค่ากว่า 1.50 หมายถึงความว่า กลุ่มผู้ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่า
ขอความนั้น เป็นไป ใคน้อยที่สุด

การมัชฌิรานอยู่ในช่วง 1.50 ถึง 2.49 หมายถึงความว่า กลุ่มผู้ ผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าขอความนั้น เป็นไป ใคน้อย

การมัชฌิรานอยู่ในช่วง 2.50 ถึง 3.49 หมายถึงความว่า กลุ่มผู้ ผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าขอความนั้น เป็นไป ใคพอควร

การมัชฌิรานอยู่ในช่วง 3.50 ถึง 4.49 หมายถึงความว่า กลุ่มผู้ ผู้เชี่ยวชาญ
เห็นว่าขอความนั้น เป็นไป ใคมาก

การมัชฌิรานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป หมายถึงความว่า กลุ่มผู้ ผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่า
ขอความนั้น เป็นไป ใคมากที่สุด

3. ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

คำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยการคำนวณค่าความแตกต่าง
ระหว่างควอไทล์ที่ 3 กับ ควอไทล์ที่ 1 แล้วแปลความดังนี้ การค่าพิสัยระหว่างควอไทล์

ของขอความ มีค่าไปมากกว่า 1.50 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขอความนั้น สอดคล้องต่อกัน แต่ตามผลการคำนวณค่าพิสัยระหว่างควอไทล์มากกว่า 1.50 แปลความว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน เกี่ยวกับขอความนั้น

4. ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมและมัธยฐาน

คำนวณค่าการฐานนิยมของ แต่ละขอความบนำมาหาความแตกต่างระหว่างการฐานนิยมกับความมัธยฐานของ แต่ละขอความ แล้วแปลความดังนี้ ถ้าขอความมีค่านิยมต่างระหว่างการฐานนิยมกับความมัธยฐานไม่เกิน 1 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขอความนั้นสอดคล้องกัน แต่ถ้าขอความมี ค่านิยมต่าง ระหว่างการฐานนิยมกับความมัธยฐานมากกว่า 1 แสดงว่า ความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อขอความนั้น ไม่สอดคล้องกัน

นำขอความที่กลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความ เห็นสอดคล้องกันทั้ง ในส่วนของ รอยละ (ไม่น้อยกว่ารอยละ 90) ส่วนของมัธยฐาน (ไม่น้อยกว่า 3.50 จาก 5 สเกล) พิสัยระหว่างควอไทล์ (ไม่น่ากว่า 1.50) และความแตกต่างระหว่างฐานนิยมและมัธยฐาน (ไม่เกิน 1) มาสรุปเป็นความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะ เป็น อนาคตภาพและทาง เลือกในอนาคต สำหรับการค้า เนินงานคานว้ตวรรษรมิ ในปี พ.ศ. 2540

ง. รายงานการวิจัย

การรายงานการวิจัย ผู้วิจัยจะรายงานอนาคตภาพและทาง เลือกในอนาคต สำหรับการค้า เนินงานคานว้ตวรรษรมิ ในปี พ.ศ. 2540 โดยการวิ เกราะที่ เนื้อเรื่อง แยกสภาพการก่อก เป็นประเด็นต่าง ๆ โดยจะรายงานเป็น 3 ภาพ คือ อนาคตภาพ ที่พึงประสงค์ อนาคตภาพที่ไม่พึงประสงค์ และอนาคตภาพที่เป็นไปไ้มากที่สุด